

DELENDA EST CARTHAGO

Huỳnh văn Lang

Anti-communism for the Vietnamese nationalists should be viewed as a Responsibility, a Duty toward the people and the country of Vietnam. It is also a Mission for those who identify themselves as expatriate-refugees of the communists.

I got to understand Vietnamese Communism--more because of situational circumstances than real interest-- while living in 1945-46 in the communist-controlled zone of Go Ca, Nhi Long Village, Cang Long district, province of Tra Vinh, Vietnam and being the deputy section chief of the Save-the-Country Youth troop, I worked with the Marxist Research Group, a cell of the Labor Party (communist), which HCM had disbanded on 11 November 1946 to form the Unity Government in Hanoi. Having escaped to town in early April 1946, I began teaching at the BX Minh School of Bishop Ngo Dinh Thuc in Vinh Long. I wrote a 100-page document about Vietnamese communism for students--of which Senator LCL and Colonel NBT, both from Vinh Long are still alive in California--to read about the doctrine and reality of communism, which I had associated to Murder and Lies.

From that time onward until Black April 1975, I grew up physically and mentally after having learned with Ngo Dinh Nhu, father Ferdinand Parrel in Dalat, gone abroad for studies, become a State employee, an Educator at the secondary and university levels, done politics, being a businessman, gone hunting, played cock fighting, etc... Since my job led me from villages to cities, from the Mekong delta to the highlands, I had known many people from various societal levels, different religions, many of my relatives were communists... After 1975, I have returned to Vietnam three times, went from south to north, met people of different societal levels, from the Cambodians in Soc Trang, communist cadres, to Vo Van Kiet's economic assistant (LVH) in Saigon, Nong Duc Manh's assistant in Hanoi...

From 1945 onward, I have collected information from everyone I had dealings with, which eventually became my own encyclopedia about communism. This knowledge coupled with my personal classic education and a few years of Catholic philosophy allows me to state that Communism has not changed over the years; if it did, it has gotten worse and not better based on common criteria that Vietnamese as well as outsiders use. I have often mentioned that if a cobra sheds its skin, it will remain a cobra, a bigger and more venomous snake that will never metamorphose into a water snake or a benign pond snake. Therefore, the only way to get rid of it is to kill it completely; not only cutting its head but also getting rid of its eggs... and especially its venom for the latter can always harm people.

Therefore, I will forcefully and relentlessly oppose communism until it finally collapses. And do not tell me that communism has changed, because it has not, although I wishfully would like to note any sliver of change. If this intransigent attitude has caused a Ph.D. intellectual to label me a "crazy, fanatic extremist," I'd gladly accept it. Who knows who would have the last laugh?

While waiting for the resolution of this problem--it may take a few or ten to fifteen years at least-- I wrote this paper to explain my anticommunist commitment and to commensurate with those who share my views.

Worldwide and especially in Europe, there are many manifestoes, dictionaries, even constitutions condemning communism. I wish the Vietnamese refugees would write an anti-communist manifesto to send back to the people in Vietnam, which could echo the worldwide anti-communist stance.

My search on communism has led me to two manifestoes that should be remembered. The *Communist Manifesto* written by K. Marx and F. Engels in 1848, a short and succinct book that has a terrifying impact, is much worse than the Capitalist discourse, a manual for intellectuals, a discourse for action. It is a torch that has destroyed many cultural treasures that mankind has stored over many millennia, burned down many spiritual and material treasures of mankind, and killed several millions of

people. That Manifesto became Mao Trach Dong's nightstand book and the bible of Vietnamese communism: class struggle is their main motive, murder and lies are the principles for their actions. The second manifesto, W. W. Rostow's *Non Communist Manifesto*, published in 1960 deals with the five stages of economic development that I had studied and given to Ngo Dinh Nhu for reading. I have noticed it had not a small effect on his agrovillage policy.

I do not envision this paper, when I wrote it, as an anti-communist Manifesto, but only to express comments or remarks that would be useful to nationalists, politicians who are more knowledgeable than I about drafting a far reaching document that could unify all the diverse entities and factions in a common fight to topple communism. Vietnamese communism should be the common aim of any anti-communist enterprise of any form.

I. ANTICOMMUNIST DOCTRINE

Any anticommunism doctrine should focus not on any personality, but on the communist dogma/doctrine/ regime. The latter is materialistic and the regime is based on killing and lies. We should oppose communism because of its nefarious effect in the past, present and future on our country, which includes our families and friends. HCM has imported this materialistic culture to displace other intellectual (Confucianism), mindful (Buddhism) and spiritual (Taoism, Catholicism) cultures/religions of the Vietnamese people.

Therefore, if the communists are patriotic, as suggested by a not very astute Prime Minister, it could be correct for a minority but completely untrue for a regime or system. It is like stating that communism has changed, as claimed by certain intellectuals; this change involves a clothing, cap, or armament change, it is not a conceptual, mental, or doctrinal change. Besides, a materialistic regime never changes. Marxism/Stalinism/Maoism, which has been duplicated by Vietnamese communists and transformed into Hochiminhism is the same system---materialistic, murderous, and full of lies.

A. Is communism changing? When I returned to Vietnam in 1995, there were 300 yes-publications. Today, they are 700 yes-publications. Communist membership has increased from two to three million people. The number of state priests and monks has also increased to 5 or 95 percent--no one knows how much. In the past, they did not know about economics, now economics is in the hands of the Party. In the past, every organization belongs to the people... people party, people's army, only the bank belongs to the State. Today, the state is the Party, my friend. They are very smart, super smart. In 1945-54, the communists pretended to be the people's servants and assisted them... now they have changed. They are the people's parents: the people have to empty the commode for the parents and to give them everything they ask for. It is OK to use women and children or to export them as workers or brides maiden. The exported product of people's work yields a lot of greenback dollars, which have more value than Ho's notes--which some communist officials claim are even not good for wiping their asses. Communist officials are worth millions or billions of dollars. What a change! Before, they lived in woods and used sandals made of car tires. Now they live in mansions, castles and wear Italian-made Gucci shoes. And there are more ominous changes.

Is the Party a Mafia-organization? Yes, but it is a hundred times worse than the Mafia. The latter does not have a country, a national front, a political department, three million members, and more than two million security agents (Cong An). The Mafia is but an organization, a church and a family. On the other hand, the Party does not have heart, my friend. The Party is above everything else. It is the Supreme Leadership, its Spirit and HCM is its Messenger.

B. Iron blood

In the past, a knife, a sword, an AK-47 rifle can be used to kill you; everything is made of iron. Shackles made in China in the past could last up to five or seven years. Today, they are made in the U.S., of non rusting material that could last forever, my friend. And these shackles have invaded the country from villages to cities... One wakes up and sees people in yellow and green uniforms with shackles in

their belts standing at the door waiting for you. Iron shackles are everywhere, my friend. Rifles, guns are still here, but stacked in rows in armories besides the millions of shackles that can kill people softly and in a subtle way; they can kill their souls, including freedom and the right to be a human being.

In the past, blood was red; but thanks to science, there is also white blood today, my friend. At times, it could be tinged with some red specks; it does not allow us to distinguish its origin--adults, elderly people, or children. People cry with bloody tears, my friend. The difference is in the color; it can flow for a long time. That blood keeps flowing from north to south, from villages to cities, from 1929-30 until today and keeps flowing.

C. Lies

I do not have to tell you that a 1,000 page document is needed to document all the communist lies. They originate from the unimaginable Socialist Paradise where everyone is supposed to be equal and just in an ideal society. But the people there are only the spare parts of a huge factory that does not need a government or secret police. To sell something unimaginable, one has to advertise and propagandize using lies as a technique pushed to the realm of an art or science mixed with common psychology, the messengers of which include HCM have been thoroughly well-trained.

Iron blood and lies are the champion couple that everyone is aware of, although often too late. Lies began from the day when HCM, aka Nguyen Ba (a lie), enrolled as a shipmate for a living, but called it "looking for means to liberate his people" (a lie) to the name of Nguyen Ai Quoc that a group of Vietnamese chose for him (a lie)...In the history of communist lies, some of the greatest lies need to be recounted.

a. HCM was ordered to bring French Indochina within Komintern's orbit, thus under Soviet leadership when the Indochinese Communist Party was founded in Hong Kong in 1930. The goal was to color in red the whole Indochina, thus freeing Vietnam from French colonial control but bringing it into the bloody 1945-54 Vietnam conflict in order to achieve Independence, Freedom and Happiness for the Vietnamese. This was also a lie because this would not result in Freedom and Independence for Vietnam and coming under Chinese control was ten times worse than under French domination. Ask the South Vietnamese and they will tell you that, "Under the French, they were happier; they worked but enjoyed it...Today, they just have to worry all the time..."

b. The land Reform of 1950-55 was also a great lie because it caused the death of 172,000 people. The first victim was no one else but Mrs. Nguyen Thi Nam, aka Mrs. Cat Hanh Long, a benefactor of HCM, Pham Van Dong, Truong Chinh and Le Duc Tho when they were still in the jungle.

c. Kick the U.S. out to re-unify the country? Ask Duong Thu Huong, an intellectual communist cadre who could tell you this is also a BIG lie.

d. Once the reunification was completed, more lies pop up. This time, the people in the southern half of the country had it: there were reeducation camps, new economic zones, talks of clemency... Three million people did not believe the communists and escaped abroad...even lampposts would also escape had it been possible. What was tragic was that two legs make more sense than the brains of thousands of southern priests, monks, intellectuals who welcomed the communists and opted to remain in Vietnam, including many brains trained in Europe and America.

And there are many more lies because the communists embrace HCM's legacy of lying until today and into the future until they can no longer lie.

Lying has become a supreme art to the point that communists believe in their own lies, and transformed the Vietnamese culture into a culture of lies from top to bottom, bottom to top, left to right, and back to front. Lies within the family, towards the family, parents lie to children, children to parents, teachers to students, students to teachers, from kindergarten to colleges, lies about agricultural products, lies from churches to pagodas, lies on TV and in newspapers. Lies all day and yearlong to the point that many people have suggested there should be one day when no one should lie: September 2nd for example. I challenge anyone to find one grain of truth by the communists from the time HCM imported communism into Vietnam.

However, there are still some expatriate refugees who still believe in what communists say for example decree 36. We need to ask whether NCK or LXX believe in communists or not? Or is this just business?

As for Mrs. Duong Thu Huong, when she realizes the truth, she was already old. When Secretary Gorbachev admitted that communists lied, he had lost half of his adult life.

II. WHAT TYPE OF ANTICOMMUNISM?

This is not a hard question to answer. For if you want to keep the identity of an expatriate refugee or have any worry about the people of Vietnam, the future of our motherland and culture, you could choose for yourself a way to fight communism. Tools are not lacking, except for lack of knowledge and skill to use them. If you no longer have guns, you still have hands, pens, mouths, and legs. Just think about it. With your mouths, you could shout and scream, with pens you could write books, emails, and with your legs you could participate in a demonstration. You should remember that there is no revolution without strikes, or mouth shouting...there is no revolution without passing leaflets or propagandas.

Inside the country, you have to transmit news one way or another. In a visit to Vietnam, you could talk or pass propagandas. Any overseas input will have great consequences in a local revolution, the initiation and conclusion of which could be better conducted by local people. But input is vital. As this is an intellectual fight, it could take a long time to complete.

Please pay attention: a mouth and a pair of legs can be more thoughtful than a brain. Let me give you a representative case. Do you know the two renowned northern intellectuals: Dao Duy Anh and Nguyen Tuan? In 1976, both of them traveled south to look for Le Ngo Chau, the editor of my Bach Khoa and complained, "For 50 years, in the North there has not been a worthwhile journal like your Bach Khoa. How could we find a whole set of Bach Khoa journals? We will pay any price for it."

The legs that carried Chau to the South in 1954 were more thoughtful than the two brains of DDA and NT who decided to stay put in the North with the communists. The lady's mouth that shouted "Down with communism!" in front of the Hanoi consulate was probably more thoughtful than the brains of intellectuals who signed the *Letter to Hanoi leaders* drafted by LXX some three months earlier. Judgment, which is reason is different than intellect. Albert Camus and Jean P. Sartre were two intellectuals who approved and cheered the Soviet Union in the 1920-30s; but 25 years later, they were forced to condemn communism without one ounce of regrets. That is called intellect without judgment. Many Vietnamese intellectuals--whose names will not be listed here because there is no pride in listing them--and others have learned their lessons and recanted their assessments like father Nguyen Ngoc Loan, father Thanh Lang and many others.

Words of mouth. Words of mouth and pens have played important, if not critical roles in three major revolutions: the 1789 French Revolution, the October 1917 Russian Revolution, and the recent Jasmine Revolution in Libya and Egypt.

a. The 1789 French Revolution occurred 13 years after the 1776 American Revolution. Businessmen, boatmen, sailors...French citizens from Louisiana, USA--a former French colony--spread words to the French people in France about what was going on in the U.S.A, a then colony of Great Britain. They made them realize that,

1. The ruling colonial English administration, which was unjust, discriminatory, cruel, and heartless needed to be toppled,

2. The Americans were able to topple the British by rising up, demonstrating, shouting out, boycotting--tools that were available to anyone and ready for use. Clergy and monarchy were two powerful forces that were not unbeatable because they were not gods like people used to believe at that time.

Then 11,000 French troops under Count of La Fayette were sent by King Louis XVI to help G. Washington fight British troops. After their victory, these troops returned to France and told to farmers, workers to rise up against the French monarchy. A small fraction joined the Garde Revolutionaire, raised the tricolor flag, brought down the fleur-de-lis flag of the Bourbon dynasty and burned it before storming

the Bastille jail on July 14, 1789. Do not underestimate the words of mouth and pairs of legs, my friend. (It is also possible that former soldiers of Count La Fayette had saved him from being hanged like his boss Louis XVI during this uprising because he had let them join the revolutionary army.)

b. It is evident that workers and sailors from Petersburg, Moscow, Ural along with defeated soldiers returning from their war against the Germans, and peasants rose to demonstrate against the Russian monarchy setting up the Menshevik revolution, which was then displaced by the Bolsheviks and Lenin culminating into the 1917 Russian Revolution. We should not underestimate the dreadful impact of K. Marx's Communist Manifesto that Lenin distributed widely to Russians and Germans years earlier and the letters/propaganda that Lenin sent in 1917 from Switzerland to peasants, workers, students in Petersburg and Moscow. They lit the letters, which were written in difficult-to-read words and blew on them to spread the fire all over the country and from there to Eastern Europe, China, Vietnam, and all the way to Indonesia. The outside input even through words of mouth was crucially important. Papers and words of mouth had spread a dangerous fire up to the blue sky that destroyed numerous cultural institutions that were the souls of civilization. Who could say that words of mouth were inoffensive?

c. The October Jasmine revolution began almost 100 years after the Russian revolution. It is true that the Kaddafi government was legitimate in the beginning, lasted 42 years, and was recognized by more than 100 governments. It is also true that NATO nations, like France, Great Britain, and U.S.A had intervened with their air forces to help topple the Libyan government under the principle of liberating a people from its oppressive government. His alleged crimes have been sent to the International Tribunal for judgment. It may have to do more with personal interest more than anything else. But before the intervention, there was the perverse effect of western media from U.S, France, and Great Britain condemning the Kaddafi family for all possible faults, including warnings from Foreign Minister Hillary Clinton. In short, words of mouth and pens are not without effect.

Overseas Vietnamese need to draw some lessons from these revolutions in their fight against the communists: they need to use and be acquainted with tools that are available to them. The most inexpensive and efficacious tools are propaganda either orally or in writing. The problem is how to get the people back home to get out, demonstrate, and yell "Down with communism!" It should be remembered that demonstrations are usually pacific and non-bloody. Bloody demonstrations are caused by the secret police, not the people. (1)

(1) The Viet Cong had used the mouths of Ben Thanh merchants to spread false rumors like "Saigon/Colon bus system belongs to Mrs. Nhu" and in Bac Lieu "Mrs. Nhu has exclusive right to producing charcoal." These slanderous rumors had caused major damage: Mekong delta people hated the Ngos because of these low-class mouths. Why could we not use the same tactics the Viet Cong had used earlier?

As long as overseas Vietnamese have contact inside Vietnam, our anti-communist cause can send back to Vietnam crucial information and the spirit of revolution that could engulf and destroy any unpopular regime that is contrary to the wishes of the people.

III. PROBLEM

Two issues concerning politics and righteousness can be raised when the overseas anticommunist stance clashes with U.S. foreign policy. At this time, we are both anti-communists who cannot tolerate Vietnamese communists and citizens of the U.S, which we consider as our second homeland. As we contemplate replacing the Vietnamese government, which may take a long time because this is a long-term issue, the U.S. is supporting and strengthening communist Vietnam. Therefore, our anticommunist stance runs afoul with the U.S. government policy. How could we solve this problem?

U.S. policy toward Vietnam, South Korea and Japan should be viewed in the context of interest and ideology. Interest is often linked to power, as the two go hands-in-hands and support each other like in the case of South Korea; ideology does not need to be from the same culture for different cultures may share the same ideology as is the case of Japan. Therefore, in case of similar interest but different

ideology, the relationship would be temporary. Such was the case in WWII when the U.S. sided with the Soviet Union to fight

Germany, then it sided with Germany to fight against the Soviet Union. Therefore, the relation U.S./communist Vietnam is temporary being of similar interest but of different ideologies.

The present conflict between our anticommunism and U.S./Vietnam policy would be limited by what our responsibility and interest allow: propaganda, demonstrations, and voting rights. It should be stressed that interest and power not linked to ideology will be temporary in nature. Interest when aligned with ideology would be permanent: this is the case of the U.S. relationship with Japan or South Korea. Ideology here means ideology associated with freedom of speech which is completely different from the communist ideology.

IV. CONDITION

Our common anticommunist cause can only succeed if we remain united. Anyone can talk about it, but no one so far has succeeded. But if we persist, we will one day succeed, although it may not be a complete success. Hanoi will do everything to sabotage our cause because they have money, technology, and people on their side. But this will only be temporary.

Although we have the same goal, same ideology, same identity, we are often divided by our approaches, religions, and beliefs. We are also different because of our heredity and religions. But we have to try hard, and in this attempt we may have to yield and sacrifice ourselves for the common good.

Against our common enemy, we shall not forgive nor forget.

Why forgive if they did not express any regret for having committed the atrocities of the past and especially when they continue their terrorist tactic today? In a subtle and wicked way, they continue their destructive work in the present and in the future as well. It is natural that if we don't forgive, we don't forget. Therefore, we have to condemn monks and priests, who by preaching mercy and charity, respectively, will lull our people into sleep, thereby encouraging the communists, if we are talking about siding with or being bought by them. With communists, we have to demand Justice, because mercy or charity without justice is just fake religiosity... that needs to be discarded. Dear clergy, please be careful on that point because it has been said that we are wrong if we are unjust, but not necessarily wrong if we don't practice mercy or charity. Humanity from prehistory until today needs... Justice more than mercy or charity. Without Justice, there would be no peace, no improvement, and no prosperity. Vietnamese communists are thieves... they stole the lives and souls of the people, committed unimaginable atrocities and even destroy the future of the nation.

If we talk about communists' atrocities during the last 50 years, no book can retell, no tape can measure, and no scale can weight all of them... I would advise Buddhist monks and priests to go to the shores of the Southeast Asia Sea during violent stormy days, and instead of praying ceremonies... to call on the souls of the three hundred thousand Vietnamese that are still lingering at the bottom of the sea, of the thousands of skeletons that still lay in the wuthering hills of North Vietnam not far from the old reeducation camps, of the 5,000 graves in Hue during the 1968 Tet Offensive ... Please ask if these souls would like Justice or Mercy? To the clergy who pray to the souls of those who died of wrongful deaths including the souls of the millions of victims of Vietnamese communists, please ask these souls what they demand from their relatives on this earth: Justice or Mercy? In addition, has any soul asked you, clergy, to represent them to spread the word of "mercy" to the communists or do they ask, "If you forgive, at least do not forget," because the atrocities were committed not to themselves or a particular group, but to whole communities and societies for a total of millions of people.

To prove that justice carries a heavier weight than mercy, one has to take the example of the U.S. No country has more mercy and compassion than the U.S. American compassion can be counted in the millions for the last 100 years, yet how many people on this earth hate the U.S.? Simply because the U.S. has been unjust only a few times in the past. Therefore, one count of justice is worth a thousand counts of mercy or compassion. Justice is absolute and mercy relative.

When asking for justice in the name of our relatives, we do not ask for "an eye for an eye, a tooth for a tooth" like in the Hebrew law, but for atonement, a complete abandonment of past and present

crimes. Knowing that the communists would never comply, we simply have to get rid of them. Therefore, “never forget” is the primordial condition of the anti-communist doctrine and unity the condition for success against the communists.

In our expatriate community, unity requires us to forgive and forget. It is good if we could do both. If not, we can forgive, although it is difficult. But to achieve unity, we may have to forgive for without unity, we cannot survive overseas. We’ll die for our countrymen, for our culture and our nation if we cannot carry our proud and beautiful Vietnamese name.

Against the communists, we have to demand justice. Knowing that we can never get it, we have to get rid of them. It is as simple as that.

Huynh Van Lang

11-11-11

One week after the Ceremony marking the 48th Anniversary of President Diem’s death at the Vietnamese-American Monument in Westminster, CA.

CCCC (Công Cuộc Chống Cộng)

Huỳnh văn Lang

(Xin góp ý về CCCC của người Việt quốc gia được quan niệm như là việc thi hành một Trách nhiệm, một Bổn phận đối với dân tộc, với đất nước của mình. CC còn là một Sự mạng của người quốc gia VN có cái lai lịch (ID) Chạy Giặc CS tị nạn ở Hải ngoại.)

Khi đi tìm hiểu CSVN, nhiều khi bị thời thế bắt buộc hơn là tự ý và kinh nghiệm với CSVN năm 1945-46 khi ở trong Chiến khu VM (Việt minh) Gò cà, làng Nhị long, quận Càng long, tỉnh Trà vinh, quê hương của chúng tôi, ngoài ra ở cương vị một phó đoàn trưởng Thanh niên Cứu quốc tôi tham gia sinh hoạt với hội Nghiên cứu Mác-xít, một tiểu tổ đảng Lao động hay CSVN trá hình vừa được HCM giải tán ngày 11, tháng 11, năm 1945 để lập Chánh phủ Liên hiệp ở Hà nội. Khi thoát được về thành là đầu tháng 4, năm 1946 để đi dạy học trường Bx Minh của ĐC. Ngô đình Thục ở Vĩnh long, tôi có viết về CSVN, để cho sinh viên đọc, trong đó hiện còn sống ở Cali này là Nghị sĩ LCL và Đại tá NBT, cả hai là người Vĩnh long, 100 trang giấy học trò về CSVN, chủ thuyết và thực tế, với 2 chữ kết: Sắt máu và Láo.

Và từ đó cho đến Tháng tư Đen năm 1975, về thể xác lớn hơn già hơn, cũng như tinh thần được học hỏi với ông Ngô đình Nhu, cha Ferdinand Parrel ở Dalat và đi du học thêm, tôi thay đổi rất nhiều, cùng một lúc thấy nhiều hơn biết nhiều hơn, cũng như làm việc nhiều hơn như là làm Công chức, làm Giáo chức trung học/đại học/ bình dân, làm Chánh trị, làm Thương gia, đi săn bắn đi đá gà đá cá... Vì việc làm tôi đi nhiều nơi từ làng xã đến thị thành, từ miệt ruộng miệt vườn, đến Cao nguyên Nam phần, tôi gặp đủ giới người, đủ Tôn giáo, rất nhiều người bà con là CS... Sau 1975 ba lần tôi về VN đi từ Nam ra Bắc, gặp đủ giới người, gần đủ các thành phần xã hội, từ các người nông dân Kampuchea ở Sóc trăng, các cán bộ CS...đến cố vấn kinh tế của Võ văn Kiệt (LVH) ở Saigon, cố vấn tài chánh của Nông đức Mạnh (BKT) ở Hà noi...

Và từ đó (1945) ở đâu và với ai ai tôi cũng thu lượm được ít nhiều điều mắt thấy tai nghe để làm thành hành trang hiểu biết của tôi về CSVN cùng một mớ kiến thức phổ thông và hàn lâm + với vài năm hiểu biết triết lý duy linh CG sẵn có...Đến rồi ngày nay tôi phải khẳng định: CSVN sau trước cũng vậy, không thay đổi, nếu có thay đổi là càng tai hại hay xấu hơn, chứ không tốt hơn theo tiêu chuẩn thông thường của con người VN cũng như con người nước ngoài. Tôi hay nói: Con rắn hổ-mang có thay da, rồi cũng vẫn là con rắn hổ-mang, to hơn, dữ hơn...không bao giờ trở thành con rắn Nước hay con rắn Bông súng được. Cho nên chỉ có cách là phải tiêu diệt toàn bộ để thay thế, chặt đầu thôi cũng chưa đủ, vì trong bụng không chừng còn trứng, dù là trứng nước trứng non...và nhứt là nọc độc giết người vẫn chưa mất!

Vì thế mà tôi kỳ quyết và trường kỳ chống Cộng cho đến khi nào giải thể CSVN được thì mới thôi. Xin đừng nói chuyện CSVN thay đổi, vì tôi không thấy, không biết, dù tôi muốn thấy muốn biết. Có phải vì thế mà có nhà trí thức Giáo sư, Tiến sĩ, Thạc sĩ nào muốn cho tôi là điên, quá khích hay cuồng tín gì gì nữa, tôi bằng lòng chấp nhận. Ai mà biết "rira bien qui rira le dernier" (ai cười sau hết mới là người cười phải, cười đúng)?

Đang khi chờ đợi, hai ba năm, mười 15 năm, hai ba chục năm...biết đâu tôi sẽ còn sống để cười trước mũi của một X,Y,Z...trí thức đã vội ra đi để lánh mặt, bài này để nói lên tại sao mà tôi kỳ quyết chống cộng như vậy, cùng một lúc "đồng thanh tương ứng" với những ai cùng một lòng với tôi.

Trên toàn thế giới nhứt là ở Âu châu có rất nhiều manifesto, có cả tự điển, có cả hiến chương lên án chống CS một cách dứt khoát ! Ước gì đồng bào VN chạy giặc CS có một Anti-CSVN Manifesto để gửi về đồng bào trong nước, cũng là hưởng ứng trào lưu Chống cộng và Diệt cộng toàn cầu.

Trong sự tìm hiểu về CSVN tôi đã bắt gặp 2 cái Manifesto mà tôi quan tâm và muốn nhắc lại. The Communist Manifesto của Đệ nhứt Quốc tế do K. Marx và F. Engels viết năm 1848, một văn bản ngắn gọn nhưng tác động ghê gớm vô cùng, hơn xa cuốn Tư Bản luận nhiều, một cuốn cho trí thức, một bản văn cho hành động. Nó như là một ngọn đuốc độc hại đã gây bao nhiêu hỏa hoạn đốt cháy bao nhiêu tài sản văn hóa nhân loại tích lũy cả mấy chục ngàn năm qua, thiêu hủy bao nhiêu giá trị vật chất và tinh thần quý báu của nhân loại, trong đó có cả trăm triệu sinh linh vô tội. Chính cái Manifesto đó, hơn là Tư bản luận là sách đầu giường của Mao Trạch Đông, là kinh thánh của đảng CSVN: Giai cấp đấu tranh là trọng tâm, Sắt máu và Láo là phương châm hành động. *(Cuốn thứ 2 là The Non-communist Manifesto của W.W. Rostow, xuất bản năm 1960, về 5 giai đoạn phát triển kinh tế là sách tôi đã đọc đã học, cũng là cuốn sách tôi biểu ông Ngô đình Nhu để ông đọc và thấy có ảnh hưởng không nhỏ trên kế sách Ấp chiến lược của ông)*

Khi viết bài này, tôi không quan niệm nó như là một Anti-communist Manifesto, nhưng tôi muốn đưa ra vài nhận xét để những nhà ái quốc, những nhà chánh trị lỗi lạc hơn tôi, hiểu biết nhiều hơn tôi và có kinh nghiệm với CSVN hơn tôi, có thể xử dụng được phần nào để cho ra một văn bản có trọng tâm và cứu cánh là đoàn kết mọi chủ trương hay chiến lược, mọi chiến thuật chống Cộng cho hiệu quả hơn, cho mau thành tựu là giải thể CSVN khỏi xã hội, khỏi đất nước. CSVN là đối tượng cho tất cả CCCC dưới mọi hình thức.

1.

Đối tượng CCCC.

Đối tượng chống CSVN không phải là con người CS mà là Chủng tộc/Chế độ/Tập đoàn CS. Chủ nghĩa là chủ nghĩa Duy vật sử quan. Chế độ là chế độ Độc tài/Độc đảng/ Tập đoàn hay Hệ thống là Hệ thống Sắt máu và Gian dối. Lý do (*the reason why*) Chống cộng là vì Hệ lụy vô cùng tai hại của nó gây ra trong dĩ vãng như là trong hiện tại và trong tương lai của một dân tộc, mà thành phần là đồng bào, là bà con ruột thịt của tôi, là chúng tôi và con cháu của chúng tôi. Vốn HCM đã nhập cảng văn hóa duy vật cực đoan phi nhân bản, để đào thải văn hóa nhân bản duy lý (Khổng giáo), duy tâm (Phật giáo) và duy linh (Lão và Thiên chúa giáo) của dân tộc VN. Còn Duy vật Cực đoan là không còn chỗ cho Duy linh/Duy lý/ Duy tâm của VN nữa là cái chắc! Cực đoan ở đây có nghĩa là Chủ nghĩa đi đôi đi ba với Hệ thống với Chế độ là những con đẻ của nó!

Cho nên nếu nói CSVN yêu nước như một Thủ tướng vô ý thức nào đó, nếu có đúng là đúng cho cá nhân hay một số cá nhân mà hoàn toàn ngu ngơ hay sai lầm cho một hệ thống, cho một chế độ. Cũng như vài nhà Trí Thức Gọi Là đã nói CSVN thay đổi, thay đổi là thay đổi "quần áo, mũ mào, hia giáp", thay đổi thể xác mà không có thay đổi cái hồn, không có thay đổi tâm trạng thay đổi đầu óc của hệ thống, của chế độ, của tập đoàn! Hơn nữa tư duy duy vật sử quan không bao giờ thấy thay đổi! Mac-leninit/Stalinit/Maoít, được CSVN copy lại, tam sao thất bản để thành ra HCMít... thì cũng không khác nhau mấy! Cũng là quốc tế, cũng là duy vật, cũng là sắt máu, cũng là gian dối.

Chứng minh:

Thay đổi? Thay đổi thật ngoạn mục là khác. Năm 1995 tôi về VN, CSVN chỉ có 300 tờ báo văng vẳng dạ dạ, bây giờ họ có cả 700 tờ dạ dạ văng văng. Đảng viên chỉ 2 triệu, bây giờ đã 3 triệu rồi. Còn số cha cố và thầy chùa Quốc doanh tăng bao nhiêu, tôi có hỏi 5% hay 95% không ai trả lời được! Trước kia họ chưa có kinh tế, bây giờ kinh tế ở trong tay Đảng, trước kia cơ quan nào cũng là nhân dân, ủy ban nhân dân, tòa án nhân dân... chỉ có Ngân hàng là Ngân hàng Nhà nước. Bây giờ cũng vậy, mà Nhà nước là Đảng bạn ạ! Khôn thật, CSVN khôn thật. đúng là siêu khôn! Trước kia (1945-54) vào làng CSVN là đầy tớ dân, giúp dân xay lúa giã gạo... bây giờ CSVN thay đổi bạn ạ! CSVN bây giờ là cha mẹ dân, bây giờ dân phải đi đồ bộ cho cha mẹ, cha mẹ muốn lấy gì đòi gì cũng phải cho, phải dâng. Cả đàn bà con gái để dùng hay xuất cảng cũng OK! Lao động của người dân, đem xuất cảng gửi Giấy xanh về hơn là ở lại trong nước lấy giấy cu Hồ, mà có quan chức CS dám chê là cho để chùi dít cũng không thêm! CSVN giàu cả triệu, cả trăm triệu US đôla. CSVN thay đổi ghê thật! Trước kia ở rừng bây giờ ở Dinh, ở Biệt thự.. trước kia đi dép râu, bây giờ đi giày Made in Italy, hiệu Gucci...Nói trên là sơ lược nói CSVN thay đổi thế nào, CSVN còn thay đổi ghê gớm hơn nữa... Rõ ràng là thay đổi, có phải đúng là một băng đảng Mafia không?

Đúng là Mafia, nhưng không phải là Mafia, mà là hơn Mafia trăm lần! Vì Mafia làm gì có Quốc hội, làm gì có Mặt trận Tổ quốc, làm gì có bộ Chánh trị, làm gì có đến 3 triệu đảng viên, có đến 2 triệu CSCA...Mafia có duy linh, có Tổ quốc, có Tôn giáo, có Gia đình,! Đảng này CSVN là tam vô bạn ạ! Nó chỉ có Đảng thôi! Đảng là giá trị tối cao, là Thần, là Đấng chí tôn và HCM là tiên tri của Nó. Cho nên nhận định CSVN toàn là Mafia là chưa đúng, nếu không nói là xu hướng đánh lộn con bài! Con cọp phải nói là con cọp, không thể nói là con trâu hay con mèo được!

Sắt máu?

Sắt. Trước kia là dao găm mã tấu hay AK 47... cũng khá tốt khi đâm khi thọc huyết khi bắn, tất cả đều làm bằng sắt. Bây giờ cái còng số 8 cũng bằng sắt, trước kia Made in China, cũng dùng được năm bảy năm, bây giờ bằng sắt mà là loại inoxidable và Made in USA, chắc và bền vô cùng bạn ạ! Và cái còng số 8 này tràn ngập đất nước, từ làng xã đến quận lý tỉnh lý, đô thành... thức giặc là thấy lũng lằng có người mặc áo vàng áo xanh mang bên hông đứng trước cửa nhà! Ở đâu cũng có sắt, bạn ạ! Súng lục, súng trường...cất giữ trong cơ quan có lớp lan hơn, nhưng vẫn còn đó và + thêm tối thiểu cũng vài ba triệu còng số 8. toàn là bằng sắt giết người tế nhị hơn, giết cả linh hồn con người, trong đó có tự do, có quyền làm người...

Máu?

Trước kia máu có màu đỏ bầm, bây giờ nhờ khoa học máu có màu trắng bạn ạ! Nhiều khi cũng lẫn lộn một vài tia máu đỏ, nhưng được một cái là nó dồi dào hơn thập bội và không phân biệt là của ai, vì là của nào là ông già bà cả, đàn ông đàn bà con trai con gái trẻ con, bạn ạ! Họ khóc ra máu bạn ạ, chỉ khác màu thôi! Hơn nữa nó còn rầm ra rầm rít dài dài hoài! Tôi đã thấy máu trắng đó chảy từ Bắc chí Nam, từ làng xã đến tỉnh thành và trong nhiều thập niên qua, từ những năm 1929-30 và con dài dài chưa biết đến khi nào mới dứt?

Gián dối hay láo?

Thì không cần phải nói, có thể cần một luận án ngàn trang có đề tài là Láo Luận của CSVN. Cái láo đó bắt nguồn từ cái không tưởng Thiên đàng XHCN, ở đó con người, tất cả mọi người đều tuyệt đối bình đẳng và công bằng xã hội tuyệt đối. Nhưng không dè con người trở thành đồ phụ tùng (spare parts) cho một cái máy sản xuất khổng lồ, hoàn toàn không hi nộ ái ô sân si - trừ ra Đảng thôi- không cần chánh phủ hay CSCA nữa. Vốn là một cái không tưởng mà muốn đem đi bán thì chỉ có một cách là phải quảng cáo hay tuyên truyền, gian dối là kỹ thuật, tôi luyện thành nghệ thuật, thành khoa học + với tâm lý học quần chúng... mà các tông đồ Đệ tam quốc tế, trong đó có HCM được dày công tôi luyện và thành tài vượt bực.

Gian dối với Sắt máu là cập bài trùng vô địch, ai ai cũng biết, nhưng nhiều khi quá trễ! Và từ ngày HCM có tên là Nguyễn Ba (láo rồi), xuống tàu Tây đi tìm đường tiến thân thì gọi là đi tìm đường cứu nước (láo nữa), đến cái tên Nguyễn ái Quốc của một nhóm Annamit yêu nước cũng chễm cho mình (lại láo nữa)...và trong lịch sử Láo của CSVN có những cái Láo vĩ đại cần phải nhắc lại ở đây:

a) HCM có sứ mạng đem Đông dương thuộc địa Pháp vào quỹ đạo Đệ tam quốc tế (Kommintern) dưới sự lãnh đạo của Nga xô-viết khi lập Đông dương CS đảng ở Hongkong đầu năm 1930, để làm bàn đạp nhuộm đỏ cả vùng Đông nam Á thì dùng chiêu bài giải phóng dân tộc VN khỏi chế độ Thuộc địa Pháp, lôi kéo cả cả hai thế thế con dân VN vào lò sát sinh chiến tranh (1945-54). đề giành lại được Độc lập, mưu đồ Tự do và Hạnh phúc cho toàn dân VN. Nhưng lại láo nữa: Độc lập-Tự do - Hạnh phúc toàn là bánh vẽ. Thử nghĩ lại đi! Độc lập với ai? Lệ thuộc Ba Tàu còn tệ hại bằng mười lệ thuộc thẳng Tây, cứ đi hỏi người dân Nam kỳ Lục tỉnh thì sẽ biết. Khi về VN năm 1995 và năm 2001 tôi có hỏi họ và họ xác nhận với tôi: *Thời Pháp thuộc vẫn sướng hơn, có làm có chơi, ăn đủ ngủ yên...bây giờ ngày đêm chỉ có lo...*

b) Còn chuyện CCRD ngoại Bắc (1950-55), cũng chỉ là một cái Láo khổng lồ chỉ hi sinh có 172,008 sinh mạng thôi (!), người đầu tiên không ai khác hơn là bà Nguyễn thị Nam, aka bà Cát Hanh long một ân nhân của HCM, Phạm văn Đồng, Trường Chinh, Lê đức Thọ... khi còn ở trong rừng!

c) Đánh Mỹ để Thống nhất đất nước? Hỏi bà Dương thu Hương, một cán bộ " trí thức" CS nói cho mà nghe có đúng sự thật hay lại là một cái Láo vĩ đại nữa!

d) Thống nhất rồi thì càng Láo tợn hơn nữa! Lần này thì cả nửa dân tộc VN miền Nam lãnh đủ: Toàn là láo: nào là giải phóng, nào là cải tạo, nào là khoan hồng, nào là kinh tế mới...May mà còn có cả triệu người không còn tin Vẹm được nữa, nên đã bỏ chạy...cả cây cột đèn cũng muốn bỏ chạy kia mà! Nhưng quá đau thương, khi hai cái chơn còn có lý trí hơn cả ngàn cái đầu cha cố/thầy chùa/ trí thức miền Nam đi đón rước CS Hanoi và quyết định ở lại, trong đó tôi có quen nhiều cái đầu học ở Pháp, ở Thụy sĩ, ở Bỉ, ở Mỹ...

Và còn bao nhiêu cái láo nữa, không bao giờ kể hết, CSVN vẫn đeo đuôi cái Legacy của HCM để lại là LÁO thiên láo địa cho đến ngày nay và vẫn còn tiếp tục cho đến khi nào không còn láo được nữa.

Cái Láo của CSVN thành ra một nghệ thuật cao siêu, đến đời chính CSVN tin chuyện mình nói, biến văn hóa VN bây giờ thành ra một thứ văn hóa Láo, láo trên láo xuống, láo dưới láo lên, láo qua láo lại, láo trước láo sau. Láo trong gia đình, láo với gia đình, cha mẹ láo với con, con láo cha mẹ, thầy láo trò trò láo thầy, láo trong trường từ mẫu giáo đến đại học, láo ngoài chợ láo với sản phẩm cả với thực phẩm, láo trong chùa láo trong nhà thờ, láo dưới sông láo trên núi, láo trong lịch sử trong văn học, láo trong sách vở, láo trong báo láo trên TV...Ra rã Láo cả ngày cả tháng cả năm... đến đời có lắm người đề nghị phải có một ngày Nói thật, như một ngày mùn 2 tháng Chín chẳng hạn. Tôi dám thách đố các bạn hãy chứng minh với tôi trường hợp nào CSVN nói thật, từ gần 100 năm nay, đúng hơn là từ ngày HCM nhập cảng vào xã hội VN chủ nghĩa Mac-leninit.

Nhưng vẫn có người chạy giặc CS ở hải ngoại lại còn tin cái gì CS nói như tin Nghị quyết 36 chẳng hạn! Thử hỏi một NCK hay một LXX có tin CSVN hay không? Hay chỉ vì là chuyện làm ăn ?

Còn bà Dương thu Hương, khi sáng mắt ra thì cũng đã già đầu rồi! Tổng bí thư đảng CS Nga Gurbachew phải công khai nhìn nhận CS hoàn toàn gian dối thì cũng đã mất hơn nửa đời người!

2

Chống Cộng thế nào?

Đây là một câu hỏi, thiết nghĩ không khó có câu trả lời, vì nếu mình còn muốn giữ cái ID (lai lịch) Chạy Giặc CS của mình và còn có một chút ưu tư cho bà con ruột thịt của mình, cho đồng bào của mình, còn có một chút băn khoăn cho tiền đồ đất nước, cho tương lai của dân tộc mình, thì chắc chắn sẽ tìm được và chọn lựa cho mình được một khí giới chống giặc CS, tiêu diệt CS. Tôi nghĩ các bạn không bao giờ thiếu, có thiếu là không biết xử dụng thôi! Bạn không còn có súng nữa, thì còn có hai tay, có cây viết, còn cái mồm, còn có hai cái chơn. Bạn cứ nghĩ đi và xử dụng thì đánh võ mồm hay đả đảo, có cây viết thì viết báo viết sách, viết Email... có hai chơn thì đi xuống đường. Bạn nên lưu ý: không có cuộc Cách mạng nào mà không có xuống đường, không có đả đảo...Không có cuộc cách mạng nào mà không có truyền đơn, không có truyền miệng...

Không thi thố ở trong nước được, thì phải tìm cách chuyển tin về bằng cách này hay cách nọ. Đi về thăm bà con hay du hí du thực...cũng có thể nói hay làm chút gì tuyên truyền cho đại cuộc là lật đổ một chế

độ..Chuyện CCCC ở hải ngoại nhờ khoa học thông tin sẽ có input (đóng góp) ít nhiều vào cuộc Cách mạng ở trong nước, khởi công và thành công là của người trong nước, hơn là của chúng ta người đứng ngoài.Nhưng input vẫn phải có! Giặc này của chúng mình là giặc ý thức hệ cần phải trị chí lâu ngày, không mau được!

Nên lưu ý: cái mồm hay 2 chon nhiều khi có lý trí hơn là cái đầu trí thức, đó là sự thật. Một trường hợp điển hình, tôi kể ra đây cho bạn nghe. Bạn biết hai nhà văn cũng là 2 nhà trí thức lỗi lạc người Bắc là Đào Duy Anh và Nguyễn Tuân? Năm 1976, hai ông vào Nam tìm gặp anh Lê ngọc Châu, chủ nhiệm Tạp chí Bách Khoa của tôi và than vãn: *Ngoài Bắc trong 50 năm qua chúng tôi không có một tờ báo giá trị bằng tờ BK của anh. Làm sao tìm mua cho chúng tôi một bộ, giá nào cũng mua cho được...*

Có phải rõ ràng hai cái chon chạy vào Nam năm 1954 của anh Châu có lý trí hơn hai cái đầu của hai ông ĐDA và NT quyết định ở lại với CSVN không? Thử hỏi? Cái mồm "đả đảo" của người đan bà đi biểu tình trước tòa Tổng lãnh sự của CS Hanoi chắc chắn là có lý trí hơn nhiều cái đầu trí thức ký tên trong bức Thư ngỏ gửi các nhà Lãnh đạo CSVN ba tháng trước do anh L XK chủ bút. Lý trí là "raison hay jugement", trí thức là intellect. Như A.Camus, P. Sartre...là trí thức đã tán dương CS Nga sô những năm 20, 30, nhưng rồi 25 năm sau phải trở lại lên án Chế độ CS không tiếc lời! Intellect mà không judgement là thế và bao nhiêu trí thức VN không cần phải nêu tên ra đây, vì không có danh dự gì cho người viết cả và nhiều đầu óc trí thức cũng đã sấm hối rồi, như một cha Nguyễn ngọc Lan, một cha Thanh Lăng và ai ai nữa, thật là nhiều!

Võ mồm? Trong 3 cuộc Cách mạng 1789 của Pháp, Tháng 10, 1917 của Nga và gần đây của Libya. Võ mồm và cây viết đã đóng một vai trò hết sức quan trọng, dù không nói được là quyết định như sau:

a) Cách mạng của Pháp xảy ra năm 1789, nghĩa là đúng 13 năm sau Cách mạng của Mỹ (1776). Thương nhân, Thuyền nhân, Thủy thủ...người Pháp từ Louisiana, cựa thuộc địa Pháp qua lại với mẫu quốc Pháp đã nói đi nói lại (phao tin) cho dân Pháp biết cái gì đang và đã xảy ra ở Mỹ đối với chánh quyền Thuộc địa hoàng gia Anh. Họ đã gây ra trong giới thương gia và thủy thủ, lao công bến tàu...ý thức 1) Chánh quyền Thuộc địa Anh hoàng là bất công, là kỳ thị, là vô nhân đạo, là dã man...cần phải đánh đổ. 2) Và người Mỹ đã đánh đổ được, nếu biết đứng lên, biết xuống đường, biết đả đảo, biết tẩy chay...những khí giới mà ai ai cũng có, có thể xử dụng được và rất linh nghiệm, Cha cố (clergy) và Vua chúa (noblesse) là hai gia cấp thống trị không phải là 2 lực lượng, 2 quyền uy vô song, không đánh bại được, vì không phải là là Thánh. là Thiên chúa như xưa nay người ta tin....

Kể đến là 11 ngàn lính của Bá tước de La Fayette của vua Louis XV và XVI gửi qua giúp G.Washington đánh quân hoàng gia Anh, sau khi toàn thắng đã lục tục trở về Pháp, không dùng súng nữa mà là dùng cái mồm và lần này quần chúng Pháp là thợ thuyền và nông dân càng tin và xuống đường cầm chà gạt, cầm lưỡi hái... Cũng có một số vừa đánh võ mồm, vừa xuống đường mà còn gia nhập La Garde Révolutionnaire thượng cờ Tam tài, kéo cờ hoa Huệ của triều đại Bourbons xuống đốt trước khi tấn công ngục thất La Bastille ngày 14 tháng 7, 1789. Bạn đừng chê võ mồm và hai chon nghe! *(Có thể những người lính hạ cấp hồi cư từ Mỹ về đã cứu La Fayette khỏi bị treo cổ hay chặt đầu như ông chú Louis XVI của mình, vì đã để cho lính của mình tự do đánh võ mồm hay nhập bọn Cách mạng xuống đường gây ra đổ máu...)*

b) Cách mạng tháng 10, 1917 ở Nga. Đã dành thợ thuyền ở Petersburg, ở Moscowa, ở Urial.. cùng lính bại trận từ mặt trận phía Tây với Đức về, nông dân cũng gia nhập và Thủy thủ Hoàng gia ở hạm đội biển Baltique cùng đứng lên đình công bãi thị, xuống đường biểu tình...chống Chánh phủ lâm thời của Nga hoàng, tức là chống chế độ , đã phát động một cuộc Cách mạng đại qui mô Menshevik, để rồi bị Bolchevik của Lénine đảo thái và cướp chánh quyền, đưa cuộc Cách mạng CS Nga đến chỗ thành công hoàn toàn như chúng ta đều biết. Nhưng chúng ta cũng không quên cái tác động vô cùng lợi hại của cái Communist Manifesto của K. Marx mà Lénine phân phát rộng rãi trong các giới bình dân Nga cũng như Đức từ nhiều năm trước và đầu năm 1917 những bức thơ hay truyền đơn của Lénine từ Suisse gửi về Petersburg, Moscowa... cho các tập đoàn lao công, nông dân cả trong giới sinh viên. Người ta nhúm lửa bằng Giấy có viết những dòng chữ khó đọc và bằng cái mồm thổi hơi Gió cho lửa bốc rồi bốc cho mau cho mạnh, chớ có gì lạ đâu! Sự đóng góp (input) từ ngoài dù là "vỡ mồm" thật là tối ư quan trọng! Tờ giấy và vỡ mồm đã nhúm một ngọn lửa ghê gớm bập bùng bốc cháy lên tận trời xanh, thiêu hủy bao nhiêu là lâu đài văn hóa bao nhiêu là sinh linh con người của nhân loại! Và cháy lan từ Nga sang Đông Âu, sang Trung hoa, đến cả VN, xuống tận Nam dương! Ai dám bảo đánh vỡ mồm là vô hại?

c) Cách mạng ở Libya cũng trong một tháng 10 gần 100 năm sau cách mạng CS ở Nga và rất gần đây. Đã dành chế độ người lính cai trị Kadhafi có chính nghĩa it ra là lúc đầu và chính danh kéo dài cả 42 năm, được hơn 100 nước nhìn nhận. Đã dành các nước trong NATO, dẫn đầu là Pháp Anh và Mỹ đã can thiệp bằng tàu bay tàu bò và giúp dân Libya đánh đổ một chế độ, dưới chiêu bài là giải phóng một dân tộc đang bị áp bức quá lâu đến cả tội ác đến nhân loại phải đưa ra tòa án Quốc tế xét xử v.v và v. v...Nhưng có thể vì quyền lợi là đúng hơn! Nhưng trước khi quân đội Libya nhẩy ra đi dưới đất và NATO bay trên trời với súng đạn tàu bay tàu bò đánh giặc tiêu diệt thật và đi đến chỗ dứt điểm là cái chết của Kadhafi, thì đã có sự đóng góp (input) bằng vỡ mồm của những nhà báo Mỹ, Anh và Pháp điếm mặt tố cáo cha con Kadhafi đủ thứ tội, có cả bà ngoại trưởng Hillary đánh vỡ mồm tiếp nữa! Tóm tắt cái miệng và cây viết từ ngoài đánh vỡ vào trong không phải là không lợi hại vô cùng!

Nhìn lại 3 cuộc Cách mạng nói trên, tất nhiên người chống Cộng ở hải ngoại cũng rút ra được cái gương để đánh Giặc CS với những khí giới gì mình còn có và biết xử dụng. Khí giới rẻ tiền và lợi hại nhất là tuyên truyền, mà cái mồm và cây viết là hai dụng cụ dễ xử dụng nhất. Cái khó còn lại làm sao bà con ruột thịt ở nhà nghe được đọc được và đứng lên la lên "đả đảo" CSVN và rần rộ xuống đường càn đồng càn tốt và gây ra đổ máu cho kỳ được! Lưu ý: người dân trong nước đi biểu tình cả trăm ngàn, cả triệu...đi đả đảo CSVN thì vẫn là ôn hoà, cái miệng hai chơn không phải bằng sắt, không gây đổ máu. Bạo động là do CSCA bạo động, chớ không phải là do người dân đi biểu tình....(1)

(1) CS đã dùng cái mồm của các chi buôn gánh bán bưng ở chợ Bến thành phao tin " hệ thống xe Bus SG/CL" là của bà NĐN, ở Bạc liêu/Cà mau truyền miệng nhau: bà NĐN độc quyền làm than cũ Đước..Tai hại vô cùng: dân miền Tây chán ghét chế độ TT Ngô đình Diệm vì những cái mồm hạ cấp đó! CSVN biết dùng cái mồm tại sao chúng ta lại không, đang khi có những cái mồm biết hai ba thứ tiếng ngoại quốc nữa?

Chỉ có thể thôi! Và kỳ quyết, có nghĩa là trong giai đoạn có thua vì CSVN có tiền và có người quá nhiều, nhưng nếu nó có chính danh (chưa chắc), nhưng chúng ta có chính nghĩa, đang khi chúng nó hoàn toàn không là không!

Lưu ý: Bao lâu mà người Hải ngoại còn liên lạc được với người Trong nước thì CCCC của chúng ta còn có cơ tải (input) về VN những nhiên liệu ắt chất và tinh thần Cách mạng có thể thiêu hủy cả một chế độ phân dân phân nước!

3

Vấn đề.

Có một vấn đề vừa chánh trị vừa lương tri tối ư quan trọng là chủ trương CCCC v/s Chánh sách ngoại giao Mỹ/Việt. Hiện giờ chúng ta là những người chống cộng không đội trời chung với CSVN cũng lại là công dân nước Mỹ, có trách nhiệm có bản phận với nước Mỹ mà chúng ta nhận làm quê hương thứ hai của chúng ta. Cho nên đang khi chúng ta xem CSVN cũng là chánh - *chánh có nghĩa là lớn nhất cao nhất*- quyền của nước VN là kẻ thù cần phải tiêu diệt bằng mọi cách cho kỳ được, tức nhiên là chuyện trường kỳ, dài hạn, không thể là chuyện ngày một ngày hai vì đây là một trận chiến ý thức hệ chưa kết thúc - trận chiến quân sự thì xong rồi, phe Quốc gia thua CSVN thắng - thì chánh quyền Mỹ hiện giờ lại bắt tay, hôn hít, trợ giúp, tức là củng cố CSVN. Như thế là giữa hai bên, CCCC và chánh quyền Mỹ hiện giờ có chủ trương hay chánh sách hoàn toàn trái ngược nhau! Vậy thì làm sao giải quyết sự mâu thuẫn này trong tư duy và trong hành động?

Để tìm ra câu trả lời thì nên nhận định như sau về đường lối ngoại giao của Mỹ cũng là của nước ta với chánh quyền của quê hương của ta. Chánh sách ngoại giao của Mỹ với VN cũng như với Nam hàn, Nhật bản cần phải được quan niệm về hai hai phương diện chánh là quyền lợi và ý thức hệ. Quyền lợi ở đây thường khi nếu không nói là luôn luôn cũng là quyền lực hay đúng hơn hai cái phải đi đôi với nhau, nương tựa nhau, củng cố nhau như với Nam hàn chẳng hạn và ý thức hệ không cần phải cùng một văn hóa, vì nhiều khi khác văn hóa mà cùng một ý thức hệ như với Nhật. Cho nên trong trường hợp vì quyền lợi mà không cùng một ý thức hệ thì chánh sách ngoại giao của Mỹ chỉ là chánh sách giai đoạn, kinh nghiệm là *Đệ nhị Thế chiến: Hợp tác với CS Nga để hạ Đức quốc xã, xong rồi trở lại xây dựng và hợp tác với Đức để hạ được Nga CS.* Cũng vậy, Chánh sách ngoại giao của Mỹ với VN chỉ là giai đoạn vì quyền lợi cũng là vì quyền lực. Không cùng một ý thức hệ thì không bao giờ ở với nhau lâu ngày được, "đồng sàng dị mộng" là thế. Cho nên ngắn hạn hay trong giai đoạn, CCCC với Chánh quyền USA của mình không cùng một đường lối một chủ trương nếu không nói là mâu thuẫn nhau, như trường hợp tranh chấp ở biển Đông hiện giờ trước sự bành trướng hung hãn của một thế lực đế quốc TC không cùng một ý thức hệ.

Hai đường lối đối chọi nhau - giữa CCCC và Ngoại giao Mỹ/Việt- tất nhiên va chạm nhau cách này hay cách nọ và cũng tất nhiên không thể bằng bạo lực được mà bằng phương tiện ôn hòa trong giới hạn quyền lợi và trách nhiệm công dân mình cho phép: viết lách, biểu tình, đả đảo...và nhất là kỳ bầu cử tới sẽ cho họ Chánh phủ này xuống đài, để rồi cũng có một chánh phủ USA cùng quan điểm hay ý thức hệ mà còn cùng chung một quyền lợi nữa! Xác nhận lại: Quyền lợi và quyền lực mà không có ý thức hệ cùng đi kèm, thì luôn luôn là giai đoạn nếu không nói là tạm bợ. Quyền lợi có ý thức hệ đi kèm là dài hạn nếu không nói là vĩnh cửu, như Mỹ với Nam hàn, hay Nhật bản dù văn hóa có khác nhau. Ý thức hệ nói ở đây là ý thức hệ nhân bản, dân chủ tự do...hoàn toàn trái ngược với ý thức hệ của CSVN như đen với trắng hay lửa với nước.

Điều kiện.

Điều kiện tiên quyết để CCCC có cơ thành công là Đoàn kết. Ai ai cũng nói được và nói luôn luôn, nhưng chưa làm được hay phải nói là không làm được? Tuy nhiên cứ cố gắng, hy vọng có ngày cũng phải được, không được nhiều thì được ít, tất nhiên là không bao giờ được hoàn toàn. Điều nên lưu ý đầu tiên là cảnh giác: CSVN làm đủ cách, dùng mọi phương tiện để chia rẽ Công đồng, phá hoại CCCC, và họ có rất nhiều tiền và rất nhiều cán bộ tôi luyện đầy đủ thủ đoạn và kỹ thuật chuyên môn. Một chân lý rất bất hạnh là thường khi nếu không nói là luôn luôn thẳng lưu manh hay bắt lương thẳng người hiền người thiện! Nhưng đây cũng chỉ là giai đoạn thôi!

Tuy cùng một chính nghĩa, một ý thức hệ như là một hệ số chúng, cùng một lịch sử Chạy Giặc CS, cùng một lý tưởng, cùng một chủ trương...nhưng vẫn chia rẽ vì vẫn khác nhau về đường lối CC, khác nhau về nhân sinh quan và nhứt là khác nhau về tin ngưỡng...Có những cái khác nhau cổ truyền, có những cái khác nhau về tinh thần, khác nhau về quyền lợi không nhân nhượng nhau...Nhưng cứ cố gắng, trong cố gắng này phải có chút nhường nhịn và hi sinh.

Đối với kẻ thù của dân tộc cũng là của chúng ta, thì tôi cố chấp chủ trương: No Forgive & No Forget!

No Forgive! Làm sao Forgive được khi không có một lời Sấm hỏi về những tội ác tày trời đã xảy ra trong dĩ vãng và nhứt là còn kỳ quyết tiếp tục tội ác trong hiện tại! Và một cách tế nhị, thâm độc hơn, nặng nề hơn...làm tan nát đến ung thú vị hiện tại mà còn làm hư hại cả tương lai! No forgive thì No Forget là lẽ tất nhiên! Cho nên phải lên án thầy chùa đem Từ bi và cha cố đem Bác ái ra rao giảng ngược lại, theo tôi đó là ru ngủ nhân dân đồng bào của mình, cũng là khuyến khích CSVN, nếu không nói là tay sai hay bị mua chuộc. Đối với CSVN chỉ có Công lý là phải nói phải đòi hỏi, kỳ dư Bác ái hay Từ bi mà không có Công lý thì chỉ là gian dối giả hình giả đạo lương lậu... cần phải vứt đi! Xin cha cố và các thầy lưu ý cho điều đó vì luật Chúa và luật nhà Phật có nói rõ : Không Công lý, không công bằng là có tội, không Bác ái không Từ bi chưa phải là tội. Tôi học và tôi hiểu luật tôn giáo là vậy không thể khác hơn được! Nhân loại từ tiền sử qua bộ lạc đến phong kiến và tư bản... đều cần Công lý hơn là Từ bi hơn là Bác ái. Không có Công lý không có Hòa bình. không có phát triển, không có an cư lạc nghiệp. CSVN là Giặc, là kẻ cướp, cướp cả mạng sống, cướp cả linh hồn của dân tộc , làm ung thú vị hiện tại, cầm cố, nếu không nói là hủy hoại cả tương lai của dân tộc.

Nếu nói về một ít tội ác của CSVN trong 50 năm qua, mà đã là không có sách nào kể đủ, không thước nào, cân nào đo lường nổi...chúng tôi yêu cầu các thầy ra biển Đông, thay vì cầu siêu, trong những đêm sấm sét bão bùng ...nên gọi hồn của hơn ba trăm ngàn bộ xương con người VN đang con vật vờ dưới đáy nước, cả mấy ngàn bộ xương còn trần trở trên đèo heo hút gió ngoài tận Bắc đẩu đó không xa mấy các tù Cải tạo hoặc những 5,000 mô yên mả đẹp của tết Mậu thân 1968 ở Huế và xin hỏi xem các vong linh đó đã và đang đòi gì, Công lý hay từ bi ? Các cha cố cũng thế, khi các cha cố cầu hồn cho người đã chết oan uổng trong đó có cả triệu linh hồn nạn nhân của CSVN nên hỏi xem họ đòi hỏi gì với bà con ruột thịt của họ còn sống trên gian trần này: Công lý hay Bác ái? Và hơn nữa có một vong linh nào nhờ các cha các thầy thay mặt họ để rao giảng "quên hận thù" với CSVN hay là tất cả đều van xin: "nếu có Tha thù thì it ra

là đừng bao giờ Quên lãng", vì tội ác của CSVN là những tội ác với cộng đồng của họ hơn là với cá nhân hay một số cá nhân, vì con số quá lớn quá dã man phải tính hàng ngàn hàng vạn hàng triệu!

Để chứng minh Công lý trên Bác ái trên Từ bi: Không có một nước nào trên thế giới Từ bi Bác ái bằng Mỹ, Từ bi Bác ái của Mỹ phải tính bằng vạn bằng triệu từ 100 năm nay, thế mà trên thế giới hiện giờ có biết bao nhiêu người bao nhiêu nước nghèo đói lại ghét Mỹ. Tại sao? Chỉ vì Mỹ bắt công một đôi khi, một đôi nơi thôi. Như thế tức là 1 Công lý nặng bằng trăm bằng ngàn Từ bi Bác ái! Công lý là tuyệt đối Từ bi Bác ái chỉ là Tương đối!

Ở đây chúng tôi cũng xin xác nhận là chúng tôi có bổn phận là phải trả thù cho bà con ruột thịt của chúng tôi không có nghĩa là "dent pour dent, oeil pour oeil" (răng bằng răng, mắt bằng mắt) như người Do Thái và Hồi giáo, mà là vì cùng một dân tộc với nhau, chúng tôi chỉ đòi hỏi một sự sám hối, một sự từ bỏ dứt khoát. Nhưng biết rằng CSVN không bao giờ làm hay muôn làm hai điều đó, cho nên chỉ còn có mỗi một cách là phải tiêu diệt CSVN để báo thù cho dân tộc cho lịch sử! Như thế "không quên hận thù" là điều kiện tâm linh tiên quyết để đánh giặc CS. Điều kiện để chiến thắng là Đoàn kết.

Trong Cộng đồng CC chúng ta, trong gia đình Chạy giặc CS chúng ta, muốn đoàn kết cho được thì phải Forgive và Forget. Được cả hai thì tốt, không được cả hai thì ít ra phải Forgive, một việc chúng ta có thể làm được. Không phải dễ dàng, vì tuy cùng một mẫu số chung là Tị nạn CS, một lịch sử chung là Chạy giặc CS nhưng còn có thành kiến đối chọi nhau, nhân sinh quan khác nhau, nhứt là đạo giáo khác nhau, nhưng thiết nghĩ có thể làm được, vì trước một lực lượng thù địch "không đội chung trời" và "một mất một còn" nếu không đoàn kết thì là chết, cá nhân thì vẹn toàn ở Hải ngoại, chết là chết cho bà con ruột thịt ở lại nhà, chết là chết cho văn hóa, cho cả sinh mạng của dân tộc, chết là chết cho đất nước, khi không còn mang tên VN hiển hách và tốt đẹp nữa!

Đến đây thì cha thầy nên và phải thuyết pháp hay gieo rải từ bi/ bác ái và cha thầy sẽ thu hoạch nhiều huê lợi hơn vì sẵn có một môi trường một đồng ruộng đầy đủ Urea, Calcium và Phosphate (tình tự Dân tộc, tình tự Gia đình và Tin ngưỡng).

Kết luận: đối với CSVN thì luôn luôn phải đòi Công lý cho kỳ được. Biết rằng không bao giờ đòi được thì phải tìm mọi cách để thanh toán, chớ có vậy thôi!

Delenda Est! Carthago!

Huỳnh văn Lang

Westminster CA 92683.

Ngày 11-11-11

(*Bây ngày sau Lễ giỗ thứ 48 có TT Ngô đình Diệm ở tượng đài Chiến sĩ Mỹ/Việt*)